

instititit kurde de paris

لور و شوره جدا بوجه میسم او پر تو شسته
رودم رسته شعور و دلم لی بوجه جدا

بس کاری دل توینه و ه محوی له شسته

لا یحسب الا ناس ان یترکوا سدا

مژده میکی چنده خفته ریتی میکی شفا	عینی فقط اونده به یارم دلی شفا
دای اذنی بهرچی دیده غنی له گزی	بچاره گل فروشه رواجی گل شفا
توچه به باغ دشتی شفا هغه باغبان	بازاری گل شفا و دلی بیلی شفا
خنده لب و عیبه به مضطرب بودک	تو دی گها که غنچه و نونه می شفا
رودی له ریگ پشته یک بو صخره خورشید	سیری بهر شمس که پردی صلی شفا
غنچه دمی له بانی دمی تووه دای صبا	دایستی دالم دم دمی قصه زلی شفا

بعضی شمس که محوی بهر پشته دردی شفا

چاره بهر گدی راهی شمس می شفا

بوبره خاکی سیرت می کی پیمان	ولی صد و فنه بخوای صر که بی مانا
طایبی رسم و مرد له دلی المانی	طایبی آدمی حیاته له سرباستان
قاطی پیاده له سرام ارضه دینی	به سیری دار و ده ذوات کون له بنی نیرا
له قصه میکی لبی لیسکو تووه شعوری دو	قصه میکی صد لک مانا له لک دایمانا
قیمی گویمی بجا دی بچه دای سیری زمان	که له مولانا به بی و عطا و قصه مولانا
تو و شسته بن خا که سرازاری به	هر له رکه طلب او سر دانا دانا

دتم اد

دتم اذ حاله چه بوهر که بیگت درخت

دلی دخی بو بجزگ هلی محوی مانا

پیا ای کی عقیقه پرله یاده کی عقیق	دم درار یا مایته وه رنگهای رین آما
ینه هر رقه غمزه دل کشانی بی رین آما	له پرا و چاره هلده بر تو صبر کی عالی دتر
به دین مکنفر دامن میوه صد ذوق آما	له فرقه خالک رانی محبت بفرقه مکنده
که دگری ریش له بجایه غزین آما	پتر اگر دن له باغی حسینا منظور به
له ربی آبی او شرفی بر دوی رستی آما	دوی بو یار و سدم بو کله دل صبر دوی
حقیقته پرله زامه پره کم کرد طری آما	به سخی خواری پنج ایما دکا پیری

بلاوه کرد و رو کو یله یارانی اهلی دل

له شومی سخته محوی ماده بی یار و رین آما

که قدر و در مملات الهی بو نم له غوغا	دیرسی بوچی من در کو تم و دل بوله تده
حکله مکنشتم اکس کی حضرت صاحب	چه یار یاره به بی ایما بر دیرسی او چاره
وگر نامکم له بو بگری نوبله اولی	دیر کین سناخته به مرد اما خلی
به فخری ناودین حمت اگر حالان کاذب	بنا و امیش رجالین رجال هم رین کم
باگت شهاده کردا ره محکله فنا	له عارف عامی پیری بوالی سخ و نصی
له باقی جابره ده حرکت قلم کن دی	له سخی پیری بو بجزگ رانا اسی بر قصه نیم
که بوته سبده بی بر طین ماوری را	دله عمر شی صفا محو نصیحت به لبر

insititut kurde de paris

زلمه معلّم او گل حصاره خسته تب	تبت بیدار لیب بی او تب
آزادی دام دهر کسه کدی که کرد	بیزم کشی جنته سما له اکطب
زاهد ضاله نادری بری نادری شان	بوچی دبا اونده ضرایا به کی سلب
هر روزه مردینکه و زیننی بر و سه دا	دست کدی بگر توه دستی بوب
دل هر بداعنی عشقه اگر ایمان ز بی	و ک لفظه آنجا به لسه شمری نتخب
و عظامی له من بنظر طعنه بس بد	دینی بست نه دینی من او نه هجی بد
همه کوشیت و دین و دیم و با و بی	من من قتل ایینه قتلیم کی السلب
بابی ولی بجا غرض اولیسه به	بر بوه ته روحی بابت برعری بوب

محموی آوزه زبانی عوایم بنده گرا
 لیوی له لیوم او دمه رو آگشته لب

که تو غایب له بر یادوم دبی بجم بی له	بیا ت حضری بر یادوم غم له بنویا
خطبات بر غایبه اوله بینه قصه هر کس	معا طلبه و کا دردم زبانی لفقو بیا
له غوین و خاله و اکون و تی قصه وی	بدینت ماجری بکنی کن حاضر لبو بیا
سگر قوم له مکرناچی اگر چی من کورکت جم	له من غایب بی تو بیا من کم له

دزانی روزه او من شو که چی شیم ولی محوی

حضور ری گرهی خاله شو فضا ازو بیا

دل لسه خه جوئی بی دوری و بی باره	عقله موش لیکه کب حاضر لسه کاره
----------------------------------	--------------------------------

و ن بوه

دان بود لوروشه و دیو ریخت افزای تو

بوفاکردن بوعده هانتی بمره و تی

تو که در کوی تهر سچی بسرد در جان و دل

گر که تو دنیا بری بوقوم و خوشی بی برین

احذر کم چرخه کچی زه بر رو صحنه تندنگ

و عظم پرسی - یکی شوخا خوبالی داموه

یشخ و طره نیز و فصل و نقولی بی بیچ و بیج

عبری سارا و تم زلفی بنای مصری بسو

اوتماق درده و غم او نهان در دریا

جوان و شیرینه اگر دنیا لرود او مهربان

گر تکی امه سینه دیوه بود و سینی در دست

چایان هم ای دنیا به او نزه بر

اگر بود کجای چونی غنچه یکدم بنده بود

وادی شوم و میهای آفرین آویخت

کینس انظار کی کا و اما نه وه و غم

صالی بنیم مات که بوقمر و در هلا

گر برائی بو هجو عالم بود نام و بر است

چند ه سلطان و شعی کرد و دکالی و استوان

و غنچه سچی سر کنگه دستاره کوه دستاره

من بطره یا بر سرم او به کوی طرما

زلف الوت و او علی الموی کتا و من بنا

کس دردم نیچ و کس دردم نیچ نهان

و در در خانه شمه زهر ماره عهدنی

ای بر همین تولدات امر و لکه چو کلابه

پادش کانی به دما ای سیری کیمه و با

گر بجا ای دل و شوسته مالام ای

بر خضایه و بس که شیطانی شقی محقر نه

بس که غدر شیطانی پیشه همه بر شاکست

و نوزم و انگارم با نه شو مشغول بی کوه

تخته کده سر ز ما و در سرنی لبر بی کوه

خدا میداد هیلیکی در آیه حمید بی

بلیا و ده بر پام لیلیه ای

دستم ادی کی عیب گدیرم اگر کی رفت
لہ گل دل چوم دیند دیمہ وہ ام گوہر
گنہا ہی گرتہ عینہ زمین لم لب تو تاش کن
لہ سر نی کت دی خزانہ م و تہ چاہ

دلی لم دور تہ زحمت کہ دردی مری
لہ دی کو تو بھی عالمہ الہ الکت و طہ صی
خدی گرتہ کے شترن لہ کوہ صبر با بری
ام انا لہ سر لہ عم رصار بوبو بخو بوبو پل

بہ صلوہ اورو کوہ نم فری ہر عصلہ ہوشی بو
لہ سیر محوہ لوجی یہ تھا لہ کٹھ لہ کو

خراہی نازا کہ مہا یہ بچہ ہر دور ہونست
درسم کہ در غوی م کہ شہ گرتہ ش
ضربت چو یہ باغ و گلہ ہر بلکہ خجالت
کندی یعنی دک بر شوی خا لہ کھانت
جائے تارہ دیتہ برم و رسم در چہ ورت
لہ چند چوئے دنیا دابضای چو عم چند

دکو لسی لہ سر پریش کہ کجا ہونست
دگر نہ غم نہ بہم لہ عسرت لہ بونست
گلی ہر دک دک الودہ دین اورد
لہ دل الا خیالی خا وہ دل لودادہ ہر بو
صہ کی نہ دک لوجی گوہر کائن دچو
خدا ہر بضان چو کجی دتہ بچو ست

لہ بر شمر لہ دینست پیش شاہ محوی
صہ کی لہ لہر جوہر دہا ہر تری تا دنت

انفاقا انقانی مقابیل بو ہر دت
دیارہ مغیر وانہ ہر سوانہ صلی ہر عای
ام و عبت بہ دودہ صفحہ کہ نا پرسی

اصحیح دی تا بے کوئی رد ہر دت
بویہ اشہر شہان لہ شمی اشرف بونست
تو کی دایم ہر اری و کو من دو ہر دت

ای صفت

ای سجدت اگر کی بنده محول و در نشن
ام شاره زفته مخلوقه و اگر در کباب
صبح مشبه است صبح زوده و لطف
وصال

او که سوا و نه او جل او ابو سو سو
مانگی دوزخ دلی بم عالمی ناسوخته
عالمی گشت نظر بر آینه دلهر زنده

بوله باث زلفیا محوی نه بپسته شطاف

روح و دلکبه مده الوری سپری مویوت

خضر اگر چادی حیاتی بریه او حی
مرد نیکی له بر او پایه دامردانه
سکه شیر یکی گشته بود بروا نموی
اگر از او کی بی له عدم دا بوما
دم له دم نانی قیامت پنداری مردیه
نوی محمود نالیه ده شبر می مرگ لکر حی

من له خالی در حی جانم هر چادی
نظر اجاره امر و له کلا را در حی
و ک حیالی هر چه اجنده نرا نادی
چی همی غنیز بهی بی بی داوی حی
بمصلی لدر دبا خانه دکا آوی حی
نوش گوار آره برسته که کله حی

اذنی چونه چمنی وصلی سپیر اب قیب

محو یا بمره که مردن بوه بر اوی حی

برمی بودی غویی سکه دم بروا نه چونم
رقیبی سطلی بو گشتت بر کله چونم
به قدر سرنه وک ناو برن بم لرنجی قطار
مناسه اگر بر بردا و نه برآ در دم سو

در دم نیکی زدهی در دم بروا نه چونم
دعا بود و توفیق من دم بروا نه چونم
سکاه بهی تو بر کن دم بروا نه چونم
به نایا دولت سحکت نم بروا نه چونم

تو نه بین نور ای ام چا وانه بوچ	تو نه بین نور ای ام چا وانه بوچ
جلوه اوخته نینه کار کار گر	جلوه اوخته نینه کار کار گر
دل سینم هجرت کرد و وای	دل سینم هجرت کرد و وای
پولی دی سینم له دل بو سوختی	پولی دی سینم له دل بو سوختی
خوینی جرک و کبچ عزلت بکمش	خوینی جرک و کبچ عزلت بکمش
سایلی او بر درم و تم و وای	سایلی او بر درم و تم و وای
زاهد او زلفه له سر و در وای	زاهد او زلفه له سر و در وای
هله تیری غمزه تن تک بشیر	هله تیری غمزه تن تک بشیر
هر کجرت تک ضربت کشمی	هر کجرت تک ضربت کشمی
طافه خایینه له سر ای اصرت	طافه خایینه له سر ای اصرت

سکون ایاری تو نه شش ایان

بوته بومی بومی ام و درانه بوچ

ام عصره عصره له بو فاجری له هیچ	دینی نفا دیا هیسه کنه گری له هیچ
دینا کجای هیچ کنه همیشه دم	ریح له بسته هیچ دمی نا بزی له هیچ
دینا ی ایچ صحنه دزان کچی صحن	مردانه بوضا اینه دسر بلگر له هیچ
تاسر نبوته کچه له دینا ده تو شعی	هر او شقه کجاره که و اهلدری له هیچ
ماچی دمی له کلکله با بو خوشی تو	قلم لکی ایری و اهنه شو نازکری له هیچ

دم نایا

غون
 له سجره بروری زور له پشم دل مینه
 بکن هر کاله وانته تار که فرضی صلا تان
 قرح تو بی جسمی و دل ناکن موهو آن
 له اسی دوزخ آفرای جنت بود کاتان

خاتم آخری له بیت تان تا وه سجوی
 بیتا که بوچی تی بوه جانانه تان باش

ز نغمه چیه به ز نغمه ایات تو صبر شه
 پا بونه وه لاشانی نیه صنی تخنیت
 احوالی زور فرقی احوالی عا
 لور وره ده مطبقیه هل آلی حدیه
 عهد و وفا نما وه که بو رویه باو
 دل لت دلی که هر دو بر گوشه اون
 طعنه و اهل سکوه ابر تو به معنی
 قایمه اهل اهل الالبنا به شیش

سجوی به لطفی تو یه پها هل قهری تو

یا عو ش یا عیا ش بکم منکم استغیث

بو پار ه عیغه غوغت دکیه پولی نارونج
 بو پار و سکی نان آفرود کی سب
 تکی داله یا پیام برمش سر سرم
 نا و و گه اده بی خجرا و نرغ و نرغ
 بو جنبطی ملکی دل سه لویوه یا قصه
 ش هم به بونی لگوری عمره چه استاج
 باینه سیری گردن و سینه گفاری
 کی دیوه برکت ببت ز لود صنم له علاج
 قضا دل سینزیت له بت سینتی او
 بیوی له مصر و لطفی له چان صد خراج
 بر صحره له بر لری کالای نارونج
 کی قدری شرا میه دزانی و بر بردکا
 ناگیری استنانی له گل مکر نارونج
 محو عیب به دیمه بیار ما یله

دم نایار و ناز قصه پر پشت و شاد
 در ایامی زنگی و در خری لم یسج
 مجنونه شای عشق و بیابانه بارگاه
 آهسی دکا همیشه با چاهاری لم یسج
 چاه کردی که بزم غزلم در شامی شعر
 کی بی دلی او نزه کهر در گری لم یسج

دقت - که غیری رسته جان پیمان بار

رستم ندوده محرمه من با دری لم یسج

ساقی ای طرب لب چیت کاز رود
 نیم خنده بکه لغت در می سر چاده قیوح
 پرستی کا عالی تر ایامه زاری
 لود و انا نه که در رویه و نه خجی قیوح
 لیو می در توست و بنا صحرایه لرزه
 بی ترم کا دینه آفتی تو به نصوح
 غم و خیره خنده زده بهم کدر او دما
 نصره مغموم و طلب نام لودنا تو به نصوح

الحد زحمی له نوضه بی کنها اکساز

آه صحرایه بو صحرایی و ابقر طوفانی قیوح

که تیغ دل دکا و وفد دکا تیری قیوح
 دتوی خطا له نصیحه سینه تفسیر ای الم نصوح
 اگر او شوه ساقی بزمه بال قاضی و بی
 دبی پینه قیوح در گره کل قوی و لا نصوح
 ایست و قوی کشتن شاهه مرگن آکره
 له غوی تیریشا روحی فریاده تا چوه نصوح
 زیند و دامنه دی سوزده و گل کارنه تو به
 بنده عالی له لفظی عیبه عیبه و تم و صوح
 بو به همافیه لیوت زبانه افغانه
 دبی عجز نبی و اما به اولم ام نصوح
 دمی سقی بر هفت دکا همه به ای نصوح
 بنجه له دوان مرده لاسخن مجنونا

دلی محوی که سینه تنگ بر پایه دل تشنگی

بجایه موسوی برشی دگر بود او پدید شرح

دلی بنگاری بیی که شسته دخی او فوخ	به سرمه بودید در بستر بخاری مرگانی دایر
دعا بود خطی کن کی دیوید جانانه و ا	یه تیرگی ستم ستم سوزان می روی
که جوینی نامعی او موج او آسایش که بود	گل دلاله کرد که دگر که حکمن دینتوه مکرم
گرفت کی سبب دلم کلم که مرده باغی چرخ	له بر باقی گلها تا کیه یار دایم او ابی
سری بی تا به کلید بی در دیوید بی سبب	گلزار عشقی بود او ابی سوزان و دروید
در بسته بی عصای خاوه که کف طهری	گیسوی سینه اماله بود سبب آراکه

دردش کی صید شکر که چه شیرین شهمیورده
در چرخ دگر دگر که عفا کوی شرح بود

برازی کرد	دلی سوز بجای کوری طغی دلی حاکم
سری زلفی لدم ناز بهری باری بر	به حسرتی زرد ابو گل که کس او
بیاله که سر با لاکو لدم شوق دلبری کرد	بجو می بند روی خط سرفه گشتنی رضای
بخشری بود که او چشمه ایصال و بخاری کرد	دو تو یاته که تان او نایبه امر و له غم آن
چوه چو پیچه کم عقده هر کس بی اثری کرد	قصه زلفی او نزه طوی لیست قهر جوینی
دلی شو بنوه بود بنه ایوه که بی ثانی کرد	له بود امداد گریه نام درونی کرد نه نو
له چادرم سر کن ام حکم هر گو دلی حاکم کرد	خطی شسته لبی دی بود به چار بودی
که هر سحر خیاره خست سار چار یاری کرد	

بیانی هاست

بیاتی ماته باغ او باره تم که تی
رصد به شسته آخی او قصه کی قائله کرد
دل باره مایه کله بر کاره باری

ششم کل بر من گوهری هفتا کرد
منم عا در له برگی عاریه خومم که عاری کرد
له دنیا د موفق بود به دل تقوی باری کرد

عاقده نه دست ۳

جنونی نود ظهوره مکیا دیوانه که منصور
که دیوانی محو مایل به بره او سی دل در کرد

تو نبی بجائی من بی اید آینه ملاذ
تا پی کسب کی کشت نم ده پیسم
تمی عظم عالی داگر تو بی او اوم
بم نم تیره ده دل سمنردی او شیره
بخه ز اید که بشت بوه ته او امن
شگری حق بر دردی نصره بر ایضا هم

کو دره بیوه درم کی بجه آینه ملاذ
عینر کی قالی کرم و با بی عطی آینه ملاذ
بر دردی میله که با دین لوه لانه ملاذ
کرزی قی و لی ام شسته تا نجه ملاذ
عینر کی بخت سخن و دردد آینه ملاذ
بر درباری نه سلطان و نه شایسته ملاذ

بلکه کو دیکه ده من پی بجه عمرانی بقا

مکیا غیر خجسته آینه ملاذ

بوه ته نسور بوه ته او اقم و بر
هر کس ساتی له کل او تو بوی تا اید
اهل تزه و مردان چهره کی عباد
نقته جوئی دا نه بختن آستان

دیور بی بی صبی صبی دروا به باری
بیتوه فکری له زاری دا د باری
بتلا بون مم بلایه ایل شایسته
رد بوانه عینی اندازی باری

insitut Kurang Paris

بار و بارن غیر یگانه یک به دو سو

الکفانا وی کی محوی بخاری

اگر تو رو بچا لکلی که لیلی شوخ و زیبا تر
بدلمه جوینی او پویه له پشته تا بخشی تر
که کو یا مد عریبی استنرا او تی شاهی
له بر درگاه عشقا یکسره هر سر سری دانا
بنازم یک شمی مریره بوبت گزری شو
له دینا تی تر کسری یا لی کت آریا
اگر هم ای دینا به فو لومین نهی خنده
کس من کر کس من من خفاه مکر رانو

میش شفته لیس کی قدیم شاد تر
لکن تریا که لیس قاده صد لجا چا تر
که ارام کو بی هم ش شمسیم صله ش زیا تر
اگر پیاره بی بو لوله صد علامه دانا تر
سوا اری که بر آتی تو سینه جبر طبع ش تر
له مقفایش او که گریه تر بر با نیکه آه تر
دناست زود کا او دینم دینا به

بیای ناکت

خدا بید ای جگم در آرزوی چادر دل محوی

به گریه چا و اگر چه شکست در باج و کلمی بناتر

او نزه اهلی دنیا اهلی دینا طاقه رو در
چلو چو که مره دورم خدا حافظ
زبان دگر کله و پندرنه لی دین نه پی
به کم بگره شکر که آه و ناله بی نوا
چه کس بی که سلام نه لوبورده ایم

بهر نه من او نزه اهلی خدا ایم دینم
که شکوه عشقه لوبه عقده من هم لاله دینم
عبث دین و دینیم بومش نماز و ملائکه
که سیلی بی امانه تیر و دل و نزه دکل
خدا یا آه که بی چایم کم کی بس و بلبه

له اعجازی

له اعجاز مجتهد چار علم مجله بود
ساختن له دخی نظامی و لایحه روز
جگر کن کن که خیز گریه بوده سینہ پلیده

سرم سوره زغم زنده لایحه بود که چادرم
بنفشه دشت چاین و کرد خضر و لاله
کفایر که بینه کار تر دشت و خضر

که سیری دقیری سرگشته جان خاک رنگ

سیاحتی که در هر محو مکر بود دفتر

این غزل عبرت است از مخصوص نظم مشن
ای گو که مستی غم زوی بهما کار
هر چند ه ضعیفی له پر عرضی پنجه باز
یا مادر سر خرنه بر سر که کرد می
ذره رشقه که که گوید دو ابا
بس اوروی پای بس بگزن لیا اچه
چار قدر بزانه نیه چینه چار و
لم کار دوباره چاره کی چاره که کار
اچو سیرایه بی مدد ز آتی گریه
هر چی همه سینه بانه که فانیه
محو چو کس سینه بنا سه خدو
لم چاره بینه ملتی پاکه مخری

از زلف پند برده برده
بودی زنده برده پروئے که کای
دلکا به با ز خج میعادوی گفایر
بود که چرخه بر بستی کاله زهری
اشباه اوته زوره بی کاله
ژاپونیک ماکوره دا چار بی د
بچاره ماوه او به دو پنجه تصاد
دایگیشوه که سبایه دی کایر
اسباب لر همه نیشانی اعتبار
بنده کی بیس بره عبه صبر
تو که رنگیکه ماره چیه بانه چار و
در قلعه خدایه بی جابر شوی

به سانی نماند بونه سردار	له الکه عشقدا بی چونه سردار
بکه شقی اوانه چونه سردار	ایمه که عشقی سردار له سرنا
پری ام داره بی که سر به دار	عصایک نه سگری ایمه نابی
ده قاضی حق بی تو حق چه بردا	له بردار صد امن بیم اوست
بش عشق در اهر برید و سردار	خوش فرمودیم بخون و چه منصوبه
جز وایه که کس نابی جز دار	دوهی چو بود سراغی سر اینه

دلی شیری همیشه شیری شیری

خدا بتری که بسم دلاری بردار

سکوی چونه سرداره طریقه پیریه منصوره	محقق پیری که عشقی بقیه بی منظور
علو مرتبه سردار چونه پیر و منصوره	له اولکه عشقدا بود پیری سردار پیر منصوره
اگر عقلی طیه بودی صندره کاله مار بود	دلی داتام و دل شیری خاتمه داوی
چو کس کویده لم جندره ناره پر علم بود	کمالا دلمت سبب دلی بودی عشق
له سر چو تویی اولیوه نوره و الدمن کوی	به خویتم تنوزه باشتی کانه تویی بی اما
له نوزدیکه لکویه خلوتزه کره له تویی	دین ناره بجز روزه شر و کانتی تویی
که بی تعریبه پیری زن له طیبانی بود	تعجب که تم صغره که سجم له میا دی
بسنکی کی بکه می بر نشه لکوی نونه	به سوز در دینا زرد و سوز کی کویرا
خوینی بویه آوایتر له داوینت ته ما	له تیغی تو له تاجی میرانی سرباز بود

او عشوه بازه دیتی می چاره کرده باز

دستم که گیسو دمنی مردم له عشقشیا

اعجازی عشقش کی بر بختی حسن

او چاره می دگا که عشقشانی گشت

پرسی که عالی چاد درون و در بیرون

مشغولی شرمی گلشنی را زدم در قومی

بیمه لمن دیتی منی لغتت بری

هر کس تکللی به انا آخره و کلبیس

باروری با بکیم مکره ای عشقش

بیچاره او به بنده خدا دنی چاره ساز

کردم خدا به بکیتکو بو رتبه سرفراز

مکعبه بنده بودیه بویه پادشایان

بی نازه ناز اگر برود دور نماند

هر شکوه او دغه که کل سوزی جانگداز

سیندم که شرمه شرمه دکاستن تبی ناز

سینی کله کبر و انانیتت احقران

او و صبه بی خطا بیه یا ایها البراء

بیم سروده با به عری خدا دیمه احقران

مکعبی شاری رو صنه که مجاره لغتت

مرگ ارنوبه به جز دهم بویه ده مجاز

پر سر اعلی که من گوتم لبرلی یا در بر

تا له دوری لیدی الی خطی سبز بویه

و اموشش بوبکه صحابی بروی دی امام

آبرودیره فراتی بار دونه نیره وصل

کی له گلزارش طی گلشنه شری نیش

هر برتر خستنی و بکیم ای شمی متی

ادوتی هر سببری دیوم بویه سرم و کتر

عشقانی جمله و ک سینی دینم کتر و دتر

اذنی خلقی داکه دنیا اخره بودینه نوت

عالمی عشقی و محبتت هر بر تیره هر بر تیره

واله کوس ری عشاقی در کرده لاله نتر

زوله که کی تیره ده عمر مرده و لغتی نتر

insititut kurde de paris

بنده قصه محرومی یونی منو تو سپیده ده

حسته اوی زندگی عشق اگر کیمه دلبر نه

کی یه ایواره و کیمین ای شی پیمانته ^{روفته}	روتی دی لوروزه ده که روفته کس ^{روفته}
تا همه لم ریکه آخر کاری سر دانانه ^{روفته}	ره در بر کیمه محبت و ادبی هر سعیتی
دور بو او شمعه یه دایم و کور پروانه ^{روفته}	لاجرم کردینه نور صلبه او ما به جای و
یعنی ای شونه نم کلینه مرده بی مودانه ^{روفته}	شود با همه با لویده باستی جانانی و ا
بو طوفانی تا پیدک و ابر زده و امانته ^{روفته}	مطلبت گریه بر محبت کجا ره دای
اص صیدینه نه عشق دینه در سانه ^{روفته}	شود بی فاده لاری تا قید و کرتی
تصد شام و کور کونونه ام خانه دور ^{روفته}	البته بخوننی روته ای بروی مسلا کیمه
قصه در کا در پشم گریته سر ام بانه ^{روفته}	ما به کم اموش که بر وقت بی ضایع
صد سجا چادی کن دردی بی درانه ^{روفته}	ام کلا راده له عشقه تا قیامت بر دی
بنوه سون چکنه کس صلبه او جانانه ^{روفته}	روته و شوم سر زمین دین زمینه پسنکی
مویا چو کانه عشق و کویه لم سیدانه عشق ^{روفته}	روحی بعد که بکلیه کیمه چو کان بازه کیم
شود بوی بر مالک و لی او سگی پا جانته ^{روفته}	حقیه روته و شوم که بی تابی دکا و لهه ^{دصال}
هر له در دینی کیمی صبحی لیکه چانه ^{روفته}	شود چه شوم لی سکو کور تر نه صبح ^{سه}
بی پرستی بکله سحره بو بیارانه دور ^{روفته}	شود شو معنی چو مر نیایی و لردی
بوی نسبت بو شوه گستر گل خایه ^{روفته}	شود بنو بگر محطی ممبر بو ناوی شو

بدگی

Digitized by Institutul National de Istorie si Literatură din Romania

بود کی بود عین بر بود تقوی روحی دماغ
 من فد کرد او آه بم بود شوه بودیم شوه
 نه بودیم که بعبه غرض و نبه ارضه
 بلکه تا او وقت میر و که یک جگر کنی
 دایما سرخوید سال و صحابه و مشایخ

یعنی کا و ک ایمه دایم چاره روی آینه
 تا قیامت چه حسد بود سگوه و شایه
 دایمینه خانه دایم چینه اگر خانه
 غیزی نوری او نه نه نور له نوا مانه
 پر به علم نه صلواتی که ما تا به نور

لوصلاتان که دلگ کو لهر له و ددر و سینه

جلوه دلا مع لهور حسنه و ک حسنه برده

چیکم له او که ک بی له لایس
 کرسی ای روحه که نبوس بسته و
 تا امی ام انا لیه معلومی من که بود
 لیدی به پرستی چه خوش نه پیکر که
 خورشید و سایه بکوه نین حصه نه
 بس بی سبب پرستی اطا دوادان
 زا به وره در در کوه بارگارش
 می حاجی مرصحه چه کس کس در گل
 جی غرضی کس نینه و بنوه هر
 گرتی بکن که هر در لاه چه موج

خوشم نه گمراه که او من یکس
 دس مگره له روح و مالتی کس
 سگر رضه اضد بر ایسم نیکس
 دردا طیبه ایمه که تا دا کس
 او جوده چشمه که نبی کس
 بس مرضه اطمینه که الا شفا کس
 عالی جناب و اینه هرری به کس
 او طاقه بی کسی که کور رضه کس
 لاداله نابک و صدر کاله تا کس
 ام شو چله غنه لم شوه دم کس

حق بیتر میگن میره نصدره پتعمه من

ام قطعه گشتی ندیم نار و آب

بپر ره عالم اجمالی و قابس

بترسه توله حق عبودیت عجب ایس

کجای عینر دیکانه براله

بری یونست لیرا ره شتایس

اکھی بی بختی سی بالات

بری یونین بلا بود هر بلا ایس

نیزیکه مردهست ای پیره سلاهد

وره باتنه به کلین آتیر ریاس

خدا لام در د عشقم لی کفا کم

هتا هلم بس له باتی هر دو ایس

اوه ای اولو ایسه بر جی زینه

دیس بره اسجا بود سما ایس

له سرتی پر بوبه خوینا در جرم

به سره اینده ای دل باجر ایس

کرمین دل پر کدرم در سینه عشقم

لکن من بس مکن با بده صفا ایس

که نادا محو باد ای بی لیت

بس بی داد و آه و ناله ایس

لکن من ای نینه و بنوه عشق تنه ایس

نینه بهت صفا هم به بی اجنا تنوش

له خرم و لوله کوشم دست و خورش دوم

خدا به خورش بی و خوش به صفا ناخوش

له زلفیا و نه دو لویه هر کس کارایه

اوستا به کرد اوبه مسی خوش

کس که هر زده بجزونی و صنیفه که مرد

دره بمن چو آتش بهره چا ویر سی خوش

بلا کی چه بلا خشی باطنی بهرم

به بنر دیده و کا و تر عشق فر خوش

له صیتی

له صحنی بونی یسا دم که حیفه جنیوه
دلی چه حیفه دلی او گش بی بانوش

له نوش و بیس و دیوانه شمه بی کوی

بهاره شینه که که دویه باغ و صحرانش

دل از عشق و در در دل خیزد و کوی
من قصه کم کردل خلاشه تو کجا نش

ادونه نام نه رطل

ادو فایم شرط اکا اما له قلبی بر ما

نخاکه سنی دعا که سعیه بی شمی باش

عرض عالم کم با سینه زوده دیو چا کوبا

صورتی مشون کلاره چله بروداش

بس بکه ای کی غوغاییم به غنا تریش

زنده از آرزو کینه من که رو انهر دلی

شرطی که دایتر که تن بس کجا یاریش

دل بر لویه هر برید و دعه تزییدی

سینه صفت بهرم صده اغن سودا

سنگاره ظاهر عشق درو لاله

در کی صعبه دم مره محوی له اساری دمی

چونکه بو لاد سینه که سید کی دروا

در حق فدایانه جگر سینه خدص

در حق لبشکان و له در حق منا خدص

یمونه که او را موه من هر دو با خدص

دمرت بو بنظر ره همولا با خدص

عور و جفا به در حق کلبی و خدص

چکاره باری که چه دین و جفا خدص

بی مهر و بی مروت نه هر چه مخصوص

رحم و مروت بنوه دیش با مخصوص

تیرادی که دوه دمی غوغای صکلوه

ام عالم که که منظر صلیوه او من

له شو خزینه چا دی رسم که ندی

لم شاره غوغا خوردش و دواب ادمی

چه شیشه با نون کویا عبادت محوی

که روی روشنی مزاجی علی صراف

شطی آدی که ز ابرو و صورتش کرده	ضلع	نقیره هر چه با نیک او همو بجهت بوده	ضلع
مشالی وایه بجز گوهری دالی خبره	ضلع	له بودینا او عمر عزیز کردی ضلع	ضلع
ماند چو گلستان گل بیونی شکی بفرمودت	ضلع	کود او رنگه خورشید هر چه بود بود	ضلع
نه کوه نه دام و راه کس نبوده پیش گفتم	ضلع	جهانی سعی و کوشش بچو له دی امده	ضلع
خطی داده که در موهله چو در غارها	ضلع	نه ماده چو دم چو در موهله بی کم امده	ضلع
موزن نیمی شود که مرغی بی دلعه	ضلع	همو وی له امده کرده بم کم بود بود	ضلع

له بود با بی دست قاصد بیده لبط و با عشق

که محو شریک کنده جان فرا بود مرده

کله کله که کله لیس و جامع	ضلع	عطا که براده هراده مانع	ضلع
بهت زانی که کس کس خاند	ضلع	ضرد در هر یک هراده مانع	ضلع
سگدشته چونکه لایفایه کینه	ضلع	شهرت بی محمودیایه مانع	ضلع
شکره دوز در عشقم نه سراده	ضلع	له سر ردم آتی صفر او فافع	ضلع
له قاپی عشقه داد کاش به سینه	ضلع	له سر خلعتی به سبوع و پیمان	ضلع
اصولی دینی عشقه سوتن دیس	ضلع	پری پر دل کینه جمع اکو جمع	ضلع
لغاتی امیه ناله و آهه قطعا	ضلع	لغته وانا اگر جمع اکو جمع	ضلع

که تو

کہ تو در کوتی ناله دگر یہ جو
 سینہ او صلیہ غیری برتے لامع
 لہیسی صہتم مخدونی صحبت
 کہ بو عمری غیری دایہ ضعیف
 بیانی و قدم کم کیسہ سی
 کہ سامع زود کا سدی مسامع
 درانم صہم و صہم کہ
 سگراد صہتم بونی یہ شافع
 کہ ایش ایشی بی عشر و شری
 لہ حشر اھر بوبہ بوسرخ و ہع

لہ سراد بے لہ سرال صہا یہ
 صلا و آتے پی ای بی موافع

دوزخ لہ عشقہ خالی جنت لہ دروغ
 عاشق ز حشر نیتی سچی دلی فراغ
 گرو زمی زبانی کعبہ مجھتی
 ز می جالی دل عکاسی ری داغ پوئی
 عشق اگر کیسہ بر بوبہ ہر دلی بس
 گرو و بوبہ و بوبہ بی بوبہ ہر صرغ
 دہتم دہر سواری ہر ذیہ سی
 یارب شہنشاہی ہر دلی ہر صرغ
 دینی خانگہ رومہ چا ہر سرور دار
 بو عینری خان و غنم ہر دلی ہر صرغ
 ہر کوشش بکارہ اگر چو بہ نقاش
 دل بو بگرد و عالی دامن دکا سگ
 ہر آھی عشقہ دمی پی بیتہ پی کتین
 ام غنچہ بو نسیمہ یہ بی شکر داغ

جو بارہ لہ سورہ ہما چا ہر تیر دکا

مکوی شہت بوجہ چکا لہ آوہ باغ

لہ لغوہ و غطا لہ رومہ چا ہر تیر دکا
 ریشہ قریب کتینی غطا لہ بوبہ ہر

خیر زندانه خدا کا بر طرفی هر طرف	زاهد و صدقانی بشره اتق که تر نزدیک
بود قیام به شکر خنده دی مینا	وزنه بری سرخوش او نه خنی مینا کرد
بپورنے زن گیمه نی ذفرن که تیر گیمه	و مدینه ام حشره هسان ام در بار حشره
اور سنده شخه ام شخه رده دوری	کی بپور دگر هر اولی و ددانه دانش
یاله روی او سنده کیمه یاله بدرا بود	جی شت نه زاده لوی خاره با آثاری
نیزه که راه راه لیس لیس و ناله دان	دل پیوه داد محبت هر چی بی بر
پیوه پیش ، مهول اول البسته بر شکر	منفی نام بود بر کرد و کوشش دادینه دل

لاله نغمه محرم له و صحنی بی چو نه نگار

لاله تا وی صلف قرآنی ، او بی کلف

لشما صبحی دینی هر چه مخلوق	اولی امر و به دور سختی به اولی مخلوق
دوبطلم صده نبوا به بود ناله مخلوق	بپیل کرد نه صبحی اگر نبوا به باوریا
دینی بعضی شامی به بود صخره مخلوق	دخات کله ای نه کله شوه صبحی ام
نماوه مانه غیر کلمه شکله مخلوق	و با پر فتنه بود علم که لیس لیس
نقار لاده لوی صره بیینه نزله مخلوق	نه برده جلوه مینا رو نما به شوره صخره
موردی بیضا نوله و شکر شکر به مخلوق	به او شکر شکر این همه خود نیا سر او بی

له سوته دهره داد کانه بر سر بر لاله

گهر دانه به پشیل دانه محوی ماله مخلوق
و کعبه

وک کبری ای تو سر و سر می پر به بله طوق	وک بیل ای تو آره کلم پر ی دلمه شوق
بم تاه استنا بنوه عینری اهللی ذوق	غوشه به باری اولیه وه نوشی خوشی دل
ما فو قه تو کرایه ده نامر لکته و فو ق	بالا نه وک لفته صروفاته کائات
سینه جهانی بو محسبه لزاری سون	اوبر قه صلوه شوقه که امشب بر دما
بو سر من له زنگه ده شکر کراوه سون	سیری بر عصفی من مضایه دوره
مرد در نزلنه ز نتر مردانه طوق و رو	شیر کبی کی که سله دریه سیری شوق

ما تو نه سر امه له سر نذا هلسر سیره

مجوی ام شیره سر تو به باوه عونه

فراق	فراق
با تو کرم به بی شایس نعم الا	اودمه روحم له لب لب له برددی
دل بخوری که می عشق و خروسی شوق	بیمه کوی دلسردی که عاوه طوفانی
سایبانی چاقوی عمارن کلم بونه طا	اودو ابردی که پیوسته بخته وک هها
عجم کی او و ناله هزاران سون	مختری سنا که متاروی روی دو
سواری کر نابی بیسته بختی سواری	هر شوانی کنی دینسه بختی شای من
خاصه هر سفرایه بوته مودنی آلی خدا	عیسی ناغوشه سیری مد سون دایم

ناله مالی در کزدوی ام شوی صد شو کره

مجوی آزانه بده تو سه بسنه دینا طلاق

چه خاکه کم بسر ما موده تاک به بیواه و پکا و هشت و بسر خاک

به دیدم و بیدارم در شکم دپرسی	له هر دارد و دیاری این سماک
جگر دتری دل از فینیت و دروا	چه بی تو چه بی پر و چه بی باک
که کز را صدی علیجاهی عشقه	حقا صیه کنن ناگفته فتراک
به خنجر دلی لست دی که بی او	دنی غنچه داخر اول و با چاک
نشاری خالی یکت جانم زموی	چه نسبت خاک را با عالم پاک
گلا و در آگراوه باده امشو	طربنا که می و ساقی غضبناک
و نم عشق آگری گرت و مجوم	دنی هر باجی سوتانه خاشاک
له دل داخل و غنچه بوفایه چی	که دم تری له ایاتک و لایاتک
دزانی بیضیه دنیا بیضه	و کوسگام شتر و شوره لاسرک

صد آتو لاگری لو لاکه محوی

بجاه پادشاه تخت لیلک

استی تو توری من بونی بباتی برود	گیوتنه صدی یقین ام دیوین هر دو
آضام دنیا میری دست مرا خرابه	یعنی بس ای فاحشه عالم بقدره یکت
نادی اولیوه برن دم بله بچران بود عا	والبر جادی برینی دل هفتگی
او سگانه سپه برت و رضی ذاتی واد کن	یعنی اولیوه برت بنوا بوم رسته
درعی فاروقی تماش کن ولی نا کابول	غیر نم ترا کادی او کلمه بو باغی درت
سراوان و سر هموارانی پشمبر ضدا	دارری صحت بعودم پر زباین درت

بنووه

یکله سر

بلکه سر ز شکی بی بوی می چاره روانه کان
کو بی جن و جماعت اس دانواچی ملک

هر دلی سر ز شکی واده غذا خوا کریم
کردی یاد می بکافی غوی به یکدیگر

دعه نیکت دایمجوی دیم سر کشتنت
دقیق مات اوینره سابعه له بد کو صرچت

زمانه پرتقب و کفاته تیر و ک
لتنی نانت ددالی دویش نوک

پاله دیمه لب ریزه دلاوش
بجو ش سازی ناله هم بی کوک

بنونی تیری سوسکی کو اچوخ
لبر ماتن بوه جانه برنجوک

به کللی ایلا الاغلی
ترنجی کوته بر پنجه ترنجوک

گرام ریش و سره زانه کل
دلی حبت به شتر شکر و پشوک

یقینی لعتی عاشق دکی رجم
لبانی سگ دکی شیر می سمدوک

بجو زالی له محوی بس برنجوک
سجی مگره وک بوکل کیم بوک

اوسروی تازه دوستی هیایه تازو
هتاقی است فلک استوینر

ای سانه ساری به پی بزعی عشق
می غونی صبر که ناله محو دینه کرک

امر و له کن زمانه هفت بویه قشمری
شیری زبانی بو چیه بومونه کرک

فطر لب لب و پانه بگوش
گردون اونزه دونه که هر دو فیه کرک

تیمو به بنویتر عشق لیل به بنویتر
اولیوه شرده بی دل پر غونه کرک

insititut kurde de paris

تم هر دلی له خویتی جگر دابه آینه
اوستی غصه لبی له یسکونیه کرک

دلبر عجبینه دلی صحرای بدل که بره

اسکندری زمانه فدا طونه کرک

ما لوفه ذوقی ز ابرامنده تباغی
بیجانہ ماوشمی لرشه ختمی مسکت

ز سب کمالی روژه شی بو جگر کجوان
ناکانه تا که رش نبوه خوینی ختمی مسکت

خط خالکانی دور و بری لیبوی کرک
ام عنبره م ندیوه که بوی بی باغی مسکت

بو هست عیناری ره یاری من صبا
دینی همودی بد عاوه سلامی مسکت

میسی ختایه روله خطایه تهم بلی
صحبی بانی صین و خط کوشی مسکت

گردی روحی غزالی چه دیکه پوه نشت
ام طیبه لوبه تموج ادا بر بنامی مسکت

زلفی به دوری خاله کیا دی همودی

صحرای سینه عنبری سار ز غدی مسکت

وقتی بوچی و ماکی تین و بی رگ
و تم تو بوج اونده شوخی و تنگ

گیشتن بو شفی عالی رفا مه
ینه فکر م حیا لم خاوه لی لنگ

هتا لویاری بسازه جدا مام
و کوئی بی نوا کو تو م و بی رگ

دیکه نزلی سلمی بسازدن
کهای طی که گرسده ز تنگ

یکی عاشق به غوی یک طایر رو
یکی بخودی بو یک مایلی رنگ

خط وزاری که باقی کوته گلزار
کچ استوما و نوشته ضحیه دل تنگ

جهانی

جانی کرده سرفروش و مددش	لبی و کباده غصی سبزی و کبک بنگ
دلی سنگه دبادی گل سبزی یا	اومی گل بوته مانه دایه بر سنگ
مگر خوشیم سجانی بی بری دم	کودا اودا ستم که توته بر چنگ
گیونه دوست افکار المنیه	له نا اعلان اونده دیوه بر چنگ

بیتان امروله فضلی ایمه دون

زبان اش چه محوی بفرنگ

بیایتم صرفی عشقت کرد با مسدوفن	بجوت کتم دنت کرده کبری
جهالت حیفه رضی کوسه و سوزن	صلای سخن ایمه کهر شمشیر لاش
و تم ام عالمه دین اری غمزه نه	دنی کی بوته قوشا بیار بر
سبب خفا که عالم اب سبب بری	فقط چارینه قط پکیده سینتی نام
بیچی بوج ام غمزه دگره اصر دینه	فصل اول از بی چو کوه صسته
پی داینی پاکت گتیز بو یوز بالارو	له انی محبت الکره کرا بل

بچی ماوم که گل امن حشر اکتم له سبب

بجی ریشه بنیم محوی اوک دله که سر کل

شسته با برهای آتوه غوشی له تو سل	بشئی هت کلر کوبیده ساز چه
چمن هر سرد و نسینه له طرنه ی خوابکه	سری کویانه کیمه و ککن رو بون
پشته در یکی جنونی پیوه به با ام بهارانه	له شاد هر زده ز سچره صحر اشدر سنی

دین فل هو الله خونه کانی کنجی نر تو

رو و صحر که دین و صراحی تو قلقل

دینم بجه در درستانی مل چجو له تکی تا

صخر کلشنا سرت و ستر ملا نی

همه خیتی سرمانه تا جدارانه له بن

کو اهوری بجا سر زینی بی دکا

زبانی لاله بو حیرانه عالی بو پیشینه

له کوسن ذکرم محوره وضعی نر سرتل

کیشخ عضا و صند بختن سرت که دیو سیال

دلی نیالی ایمه بوسم این سر و سیال

بدری این دای شمشیری پاری رود

کجا زه م ده مطا لاکونه و لکسی

له چوم خونی بجا رکوه هم زکی له رود

آم شیه بله دل وینه بویرال و چا دی

که سیری آینه کوه دل پان ام کلامه دی

ولی من هم بی مثال و ام شعرانه بی

زبانی و غنطی بیه دریره در حق امی

به جلیشه عنبری اول پانه کی بی کله بر

که ری او شام کوه او معاصی بجا

و نه ام دانه مع حاله صحنی کوه به بجا

چه خوشه بوم بوصلیا نوه باکی بی

بیخ شکره روز خ موه لیش کم بی کلمتقال

بی بی یاری مچوره کمر که سفینه پاری

که کم میدانه دام پرده زاله سستی بی زال

به غمزه نازه و ده او سر و نازه کی چوه

که کمره داووه چا پسی سر و سستی تو بال

که کبر عشقی زار مله باکین بو سبتن

دلان ام باهه چکله ناگره زیار سرت کوبل

سماعی سازی عشق وریکه بو پارانه و سستی

له برتا بی طلب بی گوی دلی کر بی زبانی

پر دانه

پر دانه بی بی داوت که لفظ اول
 چادی که دعه گشتی من چادی ذره
 برم خصاصه ساری من بو گفته عرش
 وک دید لفتی که کلامی قدیمی است
 سجاد می در راوم و عیارش بخون
 در چوله صدی غایب خروچی در جابه
 ظالم صبی نه ذره حسابت که کل دکن
 ریکه بهی طریق عشقه در محراب

سوتانه ایشی ایشی محبت نه بولم بود
 غونکار و ادبی له قصه غنی کفایت اول
 ما توله سر می داوتی ابداً بهما اول
 زاهد که ناو می عشق دبی دیته جوله جوله
 نیشرم مظنه وایله مولانا بکن قبول
 یار بی تو بگی که کجا عیسیت نزل
 امروش اوقه مهوره است بکه بپول
 درن پیا بردن و صلوات اعلیٰ آرسول

هرام طریق به به محراب کربان

روین پیامت کینه مرتبه وصول

اوی دلدار و دلبرمه او ادروالده بر
 خیر کی حقیضه صریحه یار لبت
 بر نطقه برقی جلوه کی جلای بی نیمة
 که کن بشکستی غنچه دمی و کل اسیرم
 دی طرقت گیری جی نظر که نظر آتی
 بشوخی دین ددی و ابا راج استه دلکونی
 صبا کلی عین رزمی کسیکی پی یہ دمجوی

بدویا بوچی دل نیتیه وه نرداله بر
 صد اخفطی کجا باقل قزم دینتیه سیرم
 که قوضی شاد و به د کوم دیته بر
 گلی خضاری در زکس سهر سهرم
 که ناکا دبدم طوفانی دم زیر دزیرم
 یہ سجه اسکده ما توه سهر که نظر چدم
 به بی کلکته نه دقده می له او اریه

طرب کن سگر زوری بنیاده غم	نوقع زوالا اذا قیل تم
بس امر دلی من صبی وادکم	هموداد کتبه صبی واندنم
زبانست که بری قصه ت دبی	قلم داددم پندی خوم داددم
به بی جی کسی بی بکای غمبستم	سگی ناره دی دگرزی پریدم
لدجی مانوه ترش و تالت کفا	تری بو به سرکه غسل بو به سم
ضعیفی منی کرده پوش ایسته کیش	لدن هر دکن ام غزالانه رم
له کویا منی گرت بر تیری طمن	ریتی شقیه قتی صیدی حرم
له شیده ت پشواوه درس و تر	له لجه ت خردانه روم و بحرم

که لو بر دره بوم بیا پی نشین

نم مویا دارثی تخی حرم

بنوری باده کشفی ظلمتی تعوی کلم حکم	بشمعیکی و ما چاری شویکی و انکم حکم
له خرنه دله دایره پیمبره و انعی دایره	پسام نقده دردی چای سودا کلم حکم
له کل دستی کاریک ناگوی زبانی ما	دکوشخ اختیارسی ندیمی ترسانم حکم
له ری او شوضه داغوم کردجاک پی پیا	پسام کلمه معلوم لبر خونا کلم حکم
دیکد شاری پرشوری محبت مانوه توشه	بجانن جانن شورشی نشانم حکم
له چاد انم نما بو گریه نوبه سجره بر دره	پسام بناره نوزی سقام حکم
له سر تو دم دشمنه دنیا و قصه م مانع حکم	که ترکی تو کلم ترکی بود دنیا کلم حکم

بجی نام

بجی با دم لیدان با جی با دم اصل زوبه
به مردن لم قصوری زینه استغفار حکم

ادامیسی بروری حشره و ادروادی بجی

بما قامی قیامت آه و او یلا حکم حکم

له تاس کار یا خاکم بسر روی بیام	خدا سا بترستی تاله بر پایی کسی دم
بضیع چوله مالایینیا دتیم برمیستی	دبی دتی له بو الوقی بجو از م تا میام
اصل دورم دد احضریه با و عده - تسلسله	منی غفلت زده بیستایزکی مسکه دورم
خیالی بوچی دینا و ادماغی دلی بچا و	قیامت امر مگر دردی قیامت بیته و ده
له پی گو تو دم و نفسم بو هوا دینی و گو	له بر پیری سرم بخوی ناگرتو تازه پی
چریه بوچو کنایه بوچی دیکهاته جزا خانه	له قهر ملکن مهار و رزی جزا دعوا خیم
صدیقینی شیشه المهره بر اکل فرصته	تبر این له من بر نی حشری له کل
له من نازنم انیز نفسی بوچی دوی	که بدر کرداره بدر و در افکار و بد

مگر بر موی بجی ترسم خا و صنی تری

و کرته ز حمته پا بونه و م تا محکمه ترسم

بروانه تنم و ره برود که من نام	پر دانم اینترم نینه پرو که من نام
اد نه نامه کی بری مهر و دفا دوا	بو من که دتی جو رو بجواد که من نام
بازاری درد و عجله اندوه و کنجی	بی رونق و نشاط و صفا که من نام
مانم او نده پر قراته که قوم دینوس	امیدی هر بعضوه ضایا که من نام

insititut kurde gerdani

چقلى تىزى من چقىبه دىنى چه كو
شوى بردى كى نختى بردا كه من نام

اوشو ضره كه نش منى دى قىجى كرد
چى بم من ام قىاتمه مسكا كه من نام

محوى كه غميه مردم دى منم پر دى مينه

غم بايه ده به بس و ما وا كه من نام

دېارم دىرى عشقه چى سوتن بى له دى	دېارم دىرى عشقه چى سوتن بى له دى
نه كىبه دى تى و عا جادى بى كى رى	نه كىبه دى تى و عا جادى بى كى رى
كه دادى باسى جو كم برده لا او عارفه	كه دادى باسى جو كم برده لا او عارفه
له روسور عباد لام و روز زردو	له روسور عباد لام و روز زردو
له سر خو چونه شيد ابونه قوت پوانه سونه	له سر خو چونه شيد ابونه قوت پوانه سونه
چى بى كى رى بردم و پيم دى بياش	چى بى كى رى بردم و پيم دى بياش
كه سینه شى توبى تازه سخن كرد	كه سینه شى توبى تازه سخن كرد
له پادى قصه سردا به اه و پنا منم	له پادى قصه سردا به اه و پنا منم

شكره سياره محوى دى دكا دى خرابانه

كه بى ستى بكا اېلى صراجه بوى دى دى	كه بى ستى بكا اېلى صراجه بوى دى دى
بى بى يانه بى من داد و بى دى كم	بى بى يانه بى من داد و بى دى كم
حقى اصلا صه به چى بنانى ادا بى خوس	حقى اصلا صه به چى بنانى ادا بى خوس
بى ستونى عشقى شيرى ادا ما توتنه پى	بى ستونى عشقى شيرى ادا ما توتنه پى

اوى تونى

آدی تینی دغنی رتینه بیکه سنیم
 کارگری یا بنی لم منظمه دادی دکم
 درسی عشقم هر که کن پرده انه یا بس
 بی که می یا نه می که می شقی تندی کم
 کشتنی سفیدیاری نفسه بسته پای
 گرد که یا نه کاوشه رده دادی کم

بم نزهیکانه له برمه مجو یا رنگی دور

بینه دسم یا نه بی هر که شت زادی دکم

دم نادم	له بائی مینت و دردی درونی بویه
له غمنا دی دلی پریم درویم موج	غمم دیتی که بود که کود که برده
له بو یونی غمنا نه دلم هر که قلم دادم	هله پارانده وه امر و زبان و دل
زبان آورده بسته نه صبحینی که قویا	بختی برتی باقی ناهقم و توه له دردی
دکو منضو که میشم گزن نام که لعن	بلا گل تندی بی برسی و پروانه بی
دلی پریم یاغ درازی دل کمکی بریا	صبیخی ورنه سیری تنم وادم چها
له سر واده درومی او نادم اترواده	دکم که عالی صحو بی گمی رم بم صده
ولی اولی نه که یوه من پریم واد	

نالهم له سیننه هم له دلم درویم حرام

بی بیوه نیمی عشق و عشق ز کم حرام

فتمای چه نه همیکه طوافی حرم حرام	اعلاننه عشقانی به کویا نه کن گذر
آشوبه بام بهاره بوه سیری حرم حرام	جو باره لاله زاره و ره سپر هم وتی
نوشینی حوی سماعی نیه و زبرد کم حرام	خویا دی جبر کوناله نی که عطی کرا

به او غر کردنی من بودنه تقفیس
 که او چو بو سقر من بو سقر چو م
 وقتی قطا دامه کی من داوه دیم
 نهات او واقفا من داوه برچوم
 سکر بورم بده پال مری
 بی نامی شام و نامور چوم

عنی قائمه محوی منفعل

له عشا کفنی غنیادی برچوم

بنازم من کجفر زلفی تو ای اشقام
 که سوسندی جذبه حسنه ال ایمانی خاص
 بد قبی سختی کردن له زاهر غمی بو
 که چی ساقی ولی نالم به کفام از می
 له رویشی فلک تی بوه تی نکره
 قدح آسایه هرزان و هر دانا خون
 فانه من بوه زینه مجلس انورین
 چها تی نام ضعی و کتک کرده
 دلی نازک کو کل هم ره و کوی
 امه بانسی سی صبحه چوهین بالی
 بجزرت کو کل اندام کو بالامیه چاو
 بنا کوشی چینی لیلیا در کو بود ده تو

به محوی کی جفر دا بو سقر چو او دلارامه

بهو چی غم بجاری مات و کسیر ماری کردیم

وک گل همورمه دره و هم ریسر زبان
 وک غنچه به درونی دلی گل لسه زبان
 یعنی که ذکر می ظاهر م ذکر می با
 هر و صنفی لویه بهجودم بهر زبان
 نادت بکم دلم بزبانم حد
 یارت بکم له گل له کم دینه شریبان
 دی باشی دیده و له و کفاری تو بکم
 بادام و سکر نفعم دینه بر زبان

او کینه سبی عشقی تیا بی تیا مبه
بود سینه تو طنی ملکی عجم حرام

گر آگری مجترب گم له دوزخا
او دوزخه هشتمه حنبت دکم حرام

بوسه سینه محرابه ایمانی کاتبه

صحرای لفته که له نخری رم گلام

ایر صید قیدی کید و سیدی س
له دست ام ماه چاره چاره چاره خدا

له حصاتی پریم و حصاتی بودین و بودین
بکاری عوم و کاری سر نمانم وی نصیب

چه خوش قوی بودم که کوه شیکید
و کوه با هم له دلی ناکسید ایسته او ام

به ناخن صدوقی برم له صفحه سینه تو
له حشره او قنی نشیری نه کردن نمم و

سراچی بر شکر عقوبت که تو دور
له بر بی دینه واتی کن خلقی که بی چه ام

له جیمم داکر یک پاره کشانم چه برده
خدا که قابلی دیم تا سر جیبی صده پاره ام

نه شیطان و نه دوران و نه خزانم بمن نگون

نفس خلسیم صوبه که دویه در باره ام

به پیرا و ماهوده چوم و لب چوم
پری بود نبوشو بو لب چوم

تنی زنگسم و باغی جبرتم کی
به فزات و کوه گل زو لب چوم

کله مشیم لب سر سرم بوه بار
که وی من لب سرم با نه لب چوم

در انم بادیه شقه حظه ناک
کچی هر چه اگر کام و اگر چه ام

له صینی نزمی روحی روحی
ولی اوخی له محنت خانه چوم

به آوغز

هر حرفی کشته که دمی بی پیشکوی
ام طوطیه بجزینتی تراوه گرزبان
بود شکر جوری او دو برویه له
هر بن مویکه مشکلی گل شکت پیر زبان

هرام زبان باعنه بوسه بر شیخ

صحنی سرم حوت بویه بی گرزبان

کدامی قلاطون	شخصیکی حجب احوال پرستی
یونانی تو توت بوجی بدردی	او ذوق فونه جوابی و ابوبه جی بی جوابی
غوی دیه بر سهانی تا که دیوی	باطل معانی حق پستانه ششی
گردی به باده خالی بی پلشری	غور شیده مسخره شریع صلمه سفیچ
اسلامی محمودین یونانیان نمودن	لم کاره دانگا گری؟ حضرتی است
لا سیمانکا گری؟ زو اکلالی	فتح و نظر بناوی کی بی خلیفه اسلام
عجب می دانی سلطانی ربونی	ساک که جوابه با بیضی بوم جوابه
مضمونی پر حکمت الفاطمی	پاست بجه ناد سبک بری نصیب
بم حال سالد لایق تاریخ چی ده	

دوباره ماته کفایت زود و تومر ناچار

۱۲۱۷
اسلامیان بفرمون یونانیان مضمون

چو کچی دستی کت باکاته دانات	همو عاقله پامبندوله دانات
له چای درد می حفا حمله دانات	دُناتی اورو پاوک لپی درسات
صحبی قائلته امر و بونه مامان	له کل بنیت دکویه کوشی دنیا

سرو سانا

سرد مانت پرسی پیر آه	سری تو خوش نه سر ماوه نه سامان
غردری حسته فرعونتی بو دا	رقیبی سگ بهی بو بویه نامان
له دنیا داو کومنه الی ناکام	بنا کامی دچن دنیا بکامان
بهانه مگره لو جانانه جامی	کر م که تیب مگره رجامان
بر مردم دو عقصی تلمنگی	به نجه ناز و عشوه نوزمان

به کلفت او به با لوفت ام گرفتار

و کو یک زا به و محوی لوان

له میخانه خدا گر ایمه درین	به کی بین لخب بو کیمه درین
که ایمه چونه جنتان به تو دا	له ایمه لاده زا به ایمه هر چین
خطا و زلفی به یکادی لسه	مگر زنگه و خطا تهر به لسه چین
له باوشا دد اموج شکی حشر	کمر تی گرت باوشا که چین
اونده ننگ و نا خوشه له دنیا	خوشه در چمن اگر چی بو هر چین
مخالته له بندی زلفی در چمن	چها چینه چها چینه له هر چین

سه پی لازمه میبازه محوی

دلی لسه که هاست ایمه لسه چین

خدا کی بلکه بود دنیا منزه این	سه داو کن
له نامم دا نذیوه حای عزیز تو من	تجش من
	تاش که اجناسغ دا و نیچی بو رو کن
	خدا پیدا داوان لم و شو سمانه -

ہما چہ فنا کلم بسر نم و بروردن	لہ چاوی کلم تو مامن و کاسکی
بریکہ یار دالابذہ یون دو بدو	بانیگی ہر بوسہ از بسیر
کہ دنیا نیک عبارتے لہ مضمی	بھارت چہ ہر ما تبیری پلیر
دما مرگ انطرا یکن با مکی بروردن	برودا کرتنت عشا پی چو نہ شراہ

لہ یعنی نورد و ظلمت آٹوسر ناگری مھی

گھارم بویہ پی دت لہ یکن لہ نو

بالسیدہ دن تا دگر لوجی لہ نو	سنت مدی مور پر گریہ لہ نو
ریخا دی مکی محضہ بروری منو نو	ام خلقہ کہ و آیکہ یون کیونہ
لا حول ولا قیہ کہ من جو ملہ نو	بو جلوہ بچونی نہ قوتی جو نم
فایض بیہ کم کو ہرہ لم بگرہ برود	بی چونہ عدم کی لہ اعنی دمی نالی
بو چونہ عدم ہر باشا ریکی برود	مشاقی دمی تہیت او نہرہ ہر
ہر لودمہ وہ لہ یو دمی غنچہ لہ کو چو	خدیگی لہ غنچہ دمی تو دمی کہ لہ
وک زاہد صونہ کہ لہ بو خیلہ جو	بو زگی شہم کو نیہ رومی چو بوی

بھاری اولہ گبہ ہر

کہ چھی وک ایستہ دچہ بران

نیہ حلیہ ترم بو رامی	دمی رم کلم لہ شا رو ہیمہ دمی
برینی من بنی ہر دایہ دیرا	لہ آوی تہتی ہر رامی بو اوا

نشاہ بوی

بنشاه بوی گلزاری چه گویند
 له نما مرغی رو سم هاته طیران
 سیدم هم بوالی مور پر سیم
 له ناوا منالم از بهرله طیران
 برقیه برقی جلوه تو له چادی
 ندابی بو چیه آوینه حیران

له صحو ی دل اگر دوان بود کونج

سهراغی کن له کنجی کونه دیران

له بر بردی اهل بو شیشه عمرم نوابی زو
 چه دنیا زینکه مرشوی زک تره فتنه
 که دایه خاکست اخر هر دبی بگریه باو شغی
 بتابی عکسی او دیداره دل سو تاره مرگانی
 خدایم دستم بر دی ساجی شربی زو
 صیبتی زو بچوینی جگری هلی دل دکابی زو
 که خانی سه خوتاله پای بو ترابی زو
 که است را گره سارو بکلوه ماسابی زو

دنی طبیعی سجاری عالمی داگرت کوامجوی

درنگه التجایه بر بردی عایسجانی رو

دنیات ترویه موسته تیا برو
 دنیا بیکه دور زوره لوازش کجاسیم
 روشش درد خوشه له دیه بیکه
 پستی که دابه پسته بوشت کخانه
 پیری نهامی باغی بوجو انجی کرد به پوش
 کردن کچی صلیب که سر فر از یه کلی
 کی مایه ویه که نبوی تیا برو
 روزی که وارشته امته دالی سبرو
 قهری درو به مهری درد هر دو درد
 امر دصد که صیبتی براله رو
 تازه دم درختی طالی اهل درد کچورد
 بروانه چاوه کم که لسه چاوه صجی برو

insititut kurde de paris

صحی مہوتہ وہ کہ لہ مردن ہی بخت

رویا نداشت لہ پیشہ لہ پیشہ ورہ برد

بجاری مالی دیرانم ایشیم چو او	لہ دنیا دادلہ ایک دارا می دیسکم لو
اداروی لہرچاوم ادی روحی رو انم لو	خوینی دل لہرچاوم نبی تانی روان
بدست اطہاری تودہ قرسرخم ای	چہ حالہ قوسبرحتی بحالم پی کشتنی
فلا المحبوبین فی اولی القلوب	دل لہر لہ یکسیر بدخترن سامن خدایم
لہ من چاہوہ ہرنا لہ وہ کہ کوئی تو	لہ روریکو کہ کوئی کعبت اطوی لک کشارہ
فیما طوبی الخوف فی سبیل الحب	چہ روحی کشتہ او بالایہ قمری زوی طریا

لہ دوری او کرہ فرصتہ بازو بمری محو

بالا ہنویہ کوشتنی تو رنجہ کا بازو

بقربانی خوینی ہم کہ واروی لہ سہرنا	کہ لیدی خوینی شوئی شوئی خطا کرے
درا تان رہی کئی دورہ پیر الہیت	لہ کشتہ وایا جوش و خروش ہولی تانم
ہما اخر ہما لہ او بنا نہ ہر شازہ لو	بلاروت مقدس بی ام و او کرے
دلی رو رہی سستی من کہ تو رہی خستہ	شوی یلی بخونی ویا وادہ شاستا
حضری او اھی بو غنیت ادو کا	لن لینی منی فتادہ زابہ بورتی
چہ بوجرکی بری غیر می انہ مکہ دری	خدا بیداد صرزا لایا کیکہ عطیہ
ہسا و دسیرن ایمہ دلی یان ہم	دلی من ہم و محوی و ایی نا کرے

شکر

شوکسی بری له خورتنی پروانه شو
هر شکیانی فتنه مظهری نور و هدایت
ام روزی منه پوشویه عیبی کت
بویه نیکه پوشه نوری ای جوهر
بنوه تابینی له شو محرم بری، روژنی
شو پوشویه چاره ریی روژنی هلا
غور پرستینه له شو فخری پرش من کفر
فرقی روژه درونی کرده دای
گر فزان اگر ظهوری له صرگی بر
یرگی و افضلی بونام سبر و ناک
هر له تاریکی شو ایده ریی درسی نیاز
کی بکه بوچی بکانت طایبی شو عفتان
مینه صعب ستره معراج و شوی قدر
هر کس طالب بر روی معرفت کو کرده

اودنی نایمکیش سو بجه بر مردانه شو
شوبنی استیره من کلم مر وانه شو
اکتاره تیری احوالی کنه کارانه شو
سیری حقی کن له سرام ناد استیره شو
پرده پوشه همدمه همدردی قانه شو
مجهه سر تا پاله بر پی مانده کارانه شو
هر که دیار ریی دابدر سیریه دوانه شو
وک منی سو دانه زنده سحرانه شو
بو عتیره دل سینه زخاستانه شو
منشالی انهار ریی جلوه قضی صحیحانه شو
رازی دل تشنگن حلو کھی ضمانه شو
نیوه شو بود عده گامی باستی جانانه شو
خاصی آتی اوون و ممانزه بم اسرارانه شو
پرله در دریا سنی بی مملکه ضحانه شو

وک خضر آوی حیالی قضی حی عافینه

لوضه اپه اوه مکر تا سحران لانه شو

که دیم لوزه چادی زودم ام فتنه
دی جانان تو در دو بمن کم فتنه

insititut kurde de paris

له اولو مقامات اردو انو خونگوری
علاوه بونه روح بر کشی اضا حد و کده
د عشوه رفتی دنیا مبه امین که دک کوشی
د کو قطره کجوی دین و دنیا پشکی لی
د کو دوشی که مهری قمره شری زهر
که دست بولسه هر فی لست و ما ببارت پ

هراو که ابو زید می سر دجی طور می
چه غصه شمنی واپروری کی خیری لی
به لفره می لصد دانا قرابه زهری کوشه
بهر کس قطره بر ماهه و سکی رودینه
زیر کبته هر جو شیری هر دورنی هر
که یوی کپی عالم دکا شری دکا یو

له مکری ام عجزه و سحی دیوی س این محی
پنا دگرم بدانی اندی بچونی ناریه

سر که جو سکی نبی من زر که تالم بوچه
درود دایکی درونی گری بار بوچه
بجو به عشق بسوماتی دکر داو طله
پی به سر مانا که بوچه کی ری کرم
دغنی سیننه پوج و با بی دودی
خلق او مجوری دونه خونی خلقن
ماله پتکینینه مال کینه عالی غویه
پر به پی زنجیری شمی دغز سودا پر
درده دار لست زبانی دردی شری

دل که بو سکی نبی شیشه بطالم بوچه
سین و منبری عالم بو عالم بوچه
سیری کن استاری شمی خالم بوچه
گیسه دای نی دلای با شالم بوچه
مور و طره امپه لور و تالم بوچه
من به دل منفورمه ربه سچالم بوچه
من کو ا عالی بم اتر مال و عالم بوچه
سیری عالی غومه سیری لوف عالم بوچه
چا و بیمار در زانی ناله تالم بوچه

insitut kurdistan

من شکوه دلی گوی تا گرم لم فتنه	به سون چم کلمه نبوده له دردی سرد
دلی صا درانم ام رستم فتنه	بغیر از شکر که شکوه له بوری توبی
دلی ایستی عشقی من معامه که کل	بگشتم سوتانم خاکت ما بود ام
گفای هر که کحل تا تو دلی طالی ابل	بزلفی اهدا و سر بود دل می صبه
کبر دلی جلا بار بود که شیری پل	مضای دستلالت کچه غیری رضا

نخستین سبزه غنچه بده محمد که ز یاد

له زوری قهرمانی عشق فتنه مبر ابل

که لیوی لاری لبرسته روحم دردچی	که بی لیوی له سیر لوم تپی روحم له لیوه
که غنچه تازه لیسکو بود شیری بودم	که بار می پچاشی اگر بنوایه من دتو
خدا چن ام بود دیوه له دوره ام	دلی کس یعنی یار د ای چن باری چرانفا
اگر شانه شوره در دلی شوی	تا روزه دلی بوشی شوم دلی بد ابر
بهر جو باغ د باقی ماوه ووه سی صبه	بماری بود جوانی بوسجده ییزی
بیابانه نشی مجنونه خاصه که من کبوه	مگر شری عدم حی د امید کنر شتم

مصراع اول تصحیح شو

ایمنی شسته محوی له کفری سی اماره

مگر ریحی خدا دم سبی کام مار کھا اکیوه

که ناتی کشتن ام روحی وصل او جو میر	دوای من نفسه ملعونه رو هر دردی
و کو تیری همان له می اکت ام دیو داد	له دنیا آد گاته حضرت کاری کره

له چهار

دل کله شکوه که اشک و غمناک بی لایق
کرد و او فرمود ایدی بزجر طایم

عالمه به عالی له شوین باله ویرانی لردو

محو باکر اعلی عالی حال و عالم بو چیه

له روشی بلدر ام کونه نغمه با نو پونه	له سیه داشترالی بزمری عشرت
دینی حبیب امرو بزمری عشق باده	صمیمتی زو زمانه وضعی گویو له نو
له کی پرسم دلی بو پرله غمینی حشره	عزرا پوی چیه ویه جلی سر و زه بو
بهارگی که داغوبی بینی بی بی شینی	فلاک بر شینه صحر اینه کویو دیو
دکم بو روتو توکن او کله عشقی رو	ولی شانو شکوی زنده دل بر شینه
صفا بی جوانی رویو درد درد روی	ضاری باوه بس مشول باده بزمری دیو

گری بی تا سرام دایه زمانه محلی کس نادا

که صعبه شری شوق - محو بالم شیره دیو

بافسون و عالتی خری او شوه چه	جیالی خاوه عفتا نا کویته داوی
بجو می عفتانی دی که شتی جوینی پی	بخوا نیادش کنش بش بکایانه
غلامانه سدم دانا لدری پی داو کوی	بچی اده نهی مستومه پشت که رو کفلا
سیکنه مرتبه سومانه آتش پرسی عشق	اگر چه لرداوت بی محو چه بکله پروانه
به بی تو سیرگی شن کردنم سرده	کلم دی جا به چاکه و بلبلکم در غرقه فنا
رضیعت بو بر اگر روله بو مروانه	گول مرصه لی ام دعوا یه پوری پوری

مستاعر

مَسْخَعِي صَدِّ وَخِصَمِ لَه بَارِي كَارَان
اوندَه م لوقه و بالاله شوق و بلاديه
نابحی اوجگوشه مگر روح و اوس
چه برتی جلوه موری بهادی کرده

له سوره فل هو الله دكلم مشرئنه
له سري سر دوی باهم غایده غولیه باه
جگر سوزانه دل برینه دیده ترله گرانه
به ناله و گریه و دوی و دچی و گرانه دیوانه

سیاحتی له مجنونی من اترچی دوی محوی

سرم شید اوه روزم تیره به عالم پریشانه

عجبیم دی که می او کسه و انیکه مرده
به پیری مگر که فرسخ بفرسخ رود لون
له بر قالی محبت اوضه پیداوه
له اجابی آه می بز می لغت ماوه دن
براله ام هموا و باله بی بو کرده بیخه
له دورم دا احصا لغت له سر خنده دود
چلون اودیته چادی من که کسره غرضی
تپ و تیزی عبادی دیم و ریکه کوری
دیمیم ایمی دل یا سنگساره یاله سره
له باغی سیو و بی دابانی خسار و چنایه
اگرچی من که ام او لغت غمشه محوی

کچی دکنان خاتم دما دل نیش و
اوسی باکی له مردان بی دیاره بلخ نامره
خزینک دیده براسه رینه دل غوغینه زوره
یکی پروانه بملده که می مجلس که هم فزده
بنیشی هم صده ام کرده لوبنیای بی کرده
له سایه عشقه و ه کوبه شوی صاب کرده
محلکین که بچه دلیده وه دل کشوری کرده
دتر نسیم داسم اضربی انصه بم کرده
دیاری عشق اگر کسرت دوی برنده
محل باسوی و بی رسته که دام سوره ام زوده
له نسبت له بینا من کنتیه اوسا

تجمل لغت ابروده و الصادقه
احمدیه طریقی

insititutul turde de paris

سومین روز است که از این کتاب خوانده شد

در روز سه شنبه

در روز چهارشنبه

در روز پنجشنبه

در روز شنبه

در روز یکشنبه

در روز دوشنبه

در روز سه شنبه

در روز چهارشنبه

در روز پنجشنبه

در روز شنبه

در روز یکشنبه

در روز دوشنبه

در روز سه شنبه

در روز چهارشنبه

در روز پنجشنبه

در روز شنبه

در روز یکشنبه

Institut Kurde de paris

کریانی به کل ناله مسانه حرامه	قیلکی ضعیف آبی خیزن اذنه له عشقا
دک کلبس ام افغانه له پردانه حرامه	سویانی به بی دنگینه ادایی محبت
لوشیره خویری بوه آم لانه حرامه	داد بر بده دل طینی سینچی ون کرد
گرت امه به خدی متی تجانه حرامه	دیوت که بر بمن مه روی او صند
تاجی سهه با سیکه دیوانه حرامه	من پلا شوی عشقم دهر دغنی جوغم
عیزی کن و ژین که له فرانه حرامه	هر کو کن و مجونه کوی کو دیابان
لم کالسه دل له دل او جانه حرامه	بی داعی نه است دلی دی درد آ

موینا وی بگر گوشه بت اکر ند بو

مجوی مسیلی می و می خانه حرامه

سریش آبری سرتی لی دد اپی هی	له چا وی بد خد اخطی بجا اوشوه سر
اگر سیر غنی بر لی هم بوه بکنر غنی بر	بنازم بم سر ایا زه بازی غنی بر دا
له حینه نازه د عشرت دکالسی چه در	پیری چایی سم بی خانه یاد در بی
که استودانی که به که داغ بگر	بکیر که کام غوین ریزه شیر ی
بر عین دهر امه فر مو بانه خیر	بر لدا کردی لغت صر زینزه و سلا
غزرم ناره موی نو امین باری	قصی کی پر له یا شری بفر زندی دو

له بر قاپی خجها نامتی دی عشوه سکی کرد

دلی محوی له بالا سچی آو غوینی بگر

دوری هر

دین و دل نهادن چو دی کن ای شیخ	دوری بر چو کی امر و داده صفا
غوی کجا و کن برده عشقی بر مینا	و صیتی مجنون بر سر دردی مینا عاره
دی بر لغی چو مینا با کوه تیره نود دی	کوتری دل چو گلی بازی مضا لونی
موج ادرام آسمان تیره که نیک وصل	و قی تو نثری بر نه بد ز شمشیر دو
سر له پیش بی دی لم یکه دانسی اول	تا نوزدی کوه سرری تا خیره سیدانی
من بر بنی بر تریه یدایم ایکنجی کبلا	تر که من کشتار خانه شقایق دی تیره

مجوی امشواو پیری شوموه له خودی دی

بو به امر و مولوی کوه تیره حال صلا

در چو له خانو که غل کیمیه تنبی	پیری نغودی کرده بدن بسینه غلی
دل تیصل با تیره له کل ام خفته تیصلی	قی کردنی صراحی اگر قی دگی دی
بو اکلی لجمی او سکه من دیمه لجمی	و اول ششم از له قیله لجمی برن
کوشتم که دتی درینا له با سلی	تر سادیتی اویدی بیضیه بو تیره جو
قرینعی لیسله له کن بوخت اوکلی	دینا به تو سوه دم مرگی و قی که دل
اگر بنی چبی سری در کاله تیصلی	نایله چیه کیمیه لیسره و تودی سر

مجوی مضا قیصلی خوشی و تیکه کاس

دوینی گماله کوره که امر و کی دی

هر له جانم بنردی بوغ ن چو	مضی دوره لیه الت ای سی
---------------------------	------------------------

هر که طاهر بود در دوزخ است	غچه بارانی گشت دلبری و گشت
داعدا در دوزخ است	لب کز ناله حسرت ز غم گشت
چونکه روزی در دوزخ است	لکه زدم لبی گشتی بوین ز کوه
چاکه نصیبی بود ای سست	عشق لای جاننی رسوای علم کرده
بک بود بخت او که مرحوی	ایسته بولا و گدا و کس در بنی

محمی لمر و زور خوشه طاشنا لای

گر شغای بین بوز زلفی او اگر کجی

insititut kurde de paris

instititit kurde de paris